

független polgársága és a vidék népe közt mi nem ismerünk különbséget sem hazafiságban, sem intelligenciában. És nyíltan kijelentjük, hogy a nemzet életető elemét nem abban az osztályban látjuk, mely üzérkedéssel, s nyerekedésre alapított foglalkozással keresi kenyerét, hanem amelyik dolgozik, fárad, s tényleges munkával tartja fön magát. Ez a dolgozó Magyarország mentette meg a magyar államot a múlt századok vihariban, s ez fogja föntartani a jövő évezredben. Ennek

vannak hite, vannak hagyományai és romlatlan erkölcsi. Idegen, vészes áramlatok nem fészkelnek be oly könnyen lelkébe, mint amazoknál, kiket a liberalizmus fennen magasztal az ország »értelmisége« gyanánt.

Ezt a romlatlan erkölcsű és hitéhez ragaszkodó, szabadságáért hevülő és alkotmányos jogaiért küzdeni akaró magyar polgárságot üdvözljük a mai napon, midőn egybegyűlnek a néppárt nagygyűlésén.

Barabás Albert.

Riadó.

Ki kell göngyölni bátran azt a zászlót,
Hogy lelkesítsen szent csatára fel!
Veszélyben van a lelkék drága kincse,
A melyért nekünk élni s halni kell!

Egy új keresztes harc van készülöben...
E hont újból Krisztusnak nyerni meg
Szükség van elszánt, hősi vértanukra,
Hol ép a szív, s a kéz meg nem remeg.

A szüz Anyának védjük glóriáját,
S a megváltónak öt vérző sebet.
Ne engedjük a hitetlen csapatnak,
Hogy boszulatlan duljon szerteszét.

Egy test legyünk egy lélektől vezetve,
Hogy e zászlónak vívjunk diadalt!
Most vagy soha! csak előre tekintsünk!
Győz a sereg, mit Isten összetart!

Mit is veszíthet seregünk a földdel,
Hol a pogányok orgájkut ül,
Hol a haza és nagy eszmék nevében
Kijósznak a mult minden fényiből.

Még oltárunknál egybe száll a tömjén,
De a hívő szem föl könnyezve néz...
Künn hatni vli már a vad csoportot,
Mely Krisztusát újból feszíteni kész...

Jeremiás gyáván kesereg Sion ma
Az üdv várának bús romja felett.
Nincsen, ki szánjon, megsegítsen újra,
Mert flai is már idegenek.

Mit ér az élet, hogy ha nincs varázsa,
Ha nem hevíl egy szív utáni lét.
Hol a gonoszok büntetésére lel majd,
És az erény megkapja érdemét?

Nincs itti különbség, testvérül tekintjük
Közös csatájban, kit a hit vezet;
Ki nem e földön keresi csak üdvét,
Az itt velünk folyjon testvérséget!

S te jó magyar nép, ki munkába görnyedsz,
S kit a világ sok bűlce meg se lát,
Emelkedj fel, tekints a magas égre,
Halld az igazság hívő szóbátát!

Téged választott arra a nagy Isten,
Hogy szegyenítsd meg e föld bűlceit;
Mert a mit meg nem fejt a könyvek ezre:
Arra a hit sugalma megtanít.

Az éj leszállt, de virradat közelg már,
Emeljétek fel, ti jók-fejétek!
Nem fogja türni a gondviselés, hogy
Fölle tán kétségbe essetek!

Csak próba ez, melyet megérdemeltünk,
Ismerjük el, hogy sokba vétkezünk!

De ime, mint a sülyedő Simannak,
A vész közt az Ur már nyugtja kezét!

Miért lennének hát mi kicsiny hitűek?
Ragadjátok meg azt a szent kezét!
S hová az ész maga hűbá szürnyel,
Az ő kegyelme hiszen eleven.

Ki kell hát tűzni bátran azt a zászlót,
Hadd lássuk azt jól minden oldalon.
Hadd jöjjön minden romlatlan köréje,
Kit az igazság lelke ide von!

Tegyük szent esküt, hogy ezt el nem hagyjuk,
Sőt életünket adjuk, hogy ha kell,
Hogy alkudást nem ismerünk mi többé,
Hogy Istent ver itt minden kebel!

S jön majd idő, mert győznünk kell e harcban,
Hol diadalt zeng a győztes sereg;
Az lesz a nemzet új honfoglalása,
A melyre épít egy új ezredet!

Viz Zoltán.

Győr-Ujváros ünnepe.

December hó első napján Győr-Ujvárosban jelentőségeltjes, s mintegy 6000. katolikus hívő szívét felvillanyozó ünnep folyt le. Ugyanis a napot volt kétszázados évfordulója annak, hogy e városrészben katolikus plébániát alapítottak. E nevezetes évfordulóra a plébánia templom renováltatott; ugyanis izléses és díszösen kifestett műablakkal ékesítették, a főoltárt egészen újból aranyozták s az ujvárosi kath. hívők buzgóssága az Ur Jézus szentséges szívének tisztelőre remek szép oltárt emelt.

Az ünnepélyt megelőzőleg nov. 30-án az esti harangzás után mintegy félóraig hirdették a plébánia összes harangjai a következő nap ünnepélyét.

Másnap reggel a mozsarak messze elhangzó moraja jelentette, hogy a plébániára a nevezetes évforduló elérkezett.

De a tulajdonképeni ünnepély 9 órakor kezdődött. Ekkor vonult be a gazdagon fellobogozott s ünnepi díszben pompázó utcán a megyés püspök, dr. Zalka János a templomhoz, melynek diadalkapuvall ellátott s déli növényekkel ékesített pitvarában a papság élén Horváth Lajos plébános fogadta. A belépő főpásztor az ártatlan gyermekek éneke üdvözölte, mely után ő Excellenciája díszpalástot öltvén, a szt. Anna oltárhoz vonult, honan az imáandó Oltáriszentséget a népnek őszinte szívből fakadó öröm-éneke s a fátylagnak ragyogó fénye mellett a főoltárhoz vitte s vele az imádkozó népet megáldván, visszahelyezte a kiváló ékességű tabernakulumba. Ezután következett az ünnepi szent beszéd, melyet dr. Gresswein mondott. Vázolván a plébánia történetét s az örök buzgólkodását, a híveket hasonló buzgóságra buzdította. Bár a templom annyira tömve volt, hogy mozdulni is alig lehetett, de soha esend oly ünnepélyes nem vala, mint e beszéd alatt. Bizonyossága annak, hogy a szónok szavai igazán buzgó hallgatókhoz szóltak.

A szt. beszéd után ő Excellenciája felöltvén ornátusát, megkezdődött az ünnepélyes főpapi szent mise. ő Excellenciájának segédkezték udvari papjain kívül Holdházy püspök, Mohl, Schlegel, Balics kanonokok, Nagy Viktor sziget plébános, Németh Gyula és Lukács Ferencz kaplánok. Az ünnepély fénypontja e szt. mise vala. A jószág, galambász főpásztor e szent misében hált adott a mindenható 200 éven át tanusított kegyelmeiért, lezárta 200 évnek határidejét s megnyitotta a plébánia történetének a harmadik századot. A jelen volt előkelőségek, a városnak, mint patronusnak s az autonómiának küldöttei, az önk. tűzoltó egyeslet, szent Erzsébet Egyeslet, győri oltárogyelet stb. stb. s a híveknek ezernyi sokasága megilletődött szívvél és lélekkel érezték, hogy fényes ünnepnek tanui. Emelte a buzgóságot a szívből eredő ének, s az egyes betétek pedig: Gradualára: »Szüz Mária hazánk reménye,« Offertoriumra: »Mária szegze,« Agnus Deire: »Imádjunk szív s lélekkel« — a jelen voltak szíveit át meg átjárták. A betéteket urak és hölgyekből álló kar, az »Imádjunk szív s lélekkel« darab solóját pedig Suly Erzsike k. a. énekelte. Szent mise végeztével ő Excellenciája az ujonnan épített s fényözönben úszó oltárhoz, Jézus szents. Szívének oltárához vonult a papság kíséretében s Jézus szent Szívének díszes szobrát benedíkalta. Innen visszatérvén a főoltárhoz, elzengte a Te Deumot, miről harsogva szállt fel a Mindenható trónjához a híveknek Istent dicsérő háláadó éneke.

ő Excellenciája a harangok ünnepies zaja s mozsarak döreje között távozott palotájába, hol nemsokára dísz s küldöttség kereszte fel s hódoló szavakkal, hálátelt szívvél köszönte meg fáradozásait s ama kitüntetést, hogy az ünnepélyt fungálása által díszessé s az élő nemzedék-elfőt földelhetetlené tette.

A hívők ezrei délután is megjelentek a templomban s Jézus szentséges Szívének áldották és magasztalták.

Szép s a mostani időkben esemény számba megy, hogy a világiak közül igen sokan fáradoztak az ünnepély emelésében, s nekik Győr-Ujváros kath. közönsége köszönettel tartozik ez ünnep magasztossá tételért.

Az ünnepélyes évforduló alkalmával Horváth Lajos plébános egy kis kötetet rendezett sajtó alá, melyben történetileg írja meg a plébánia változatos eseményeit.

EGYHÁZI HIREK.

+ Beiktatás. Vasárnap, decz. 1-én ment végbe Gyömrén az ujonnan megválasztott kántortanítónak, Kusztrich Jánosnak beiktatása, ki azelőtt már 4 éven át Rába-Csanakon működött, mint segédtanító s általános elismerésben részesült. Ez alkalommal Kovács Lajos, gyömrői plébános intézett lelkes beszédet úgy az ünnepelthez, a kit hivatásának híven való betöltésére sarkentett, mint a hívekhez, kiknek szívére kötötte, hogy bizalommal legyenek iránta, mert csak úgy lesz képes célját elérni. Prédikáció után szt. mise következett, mely alatt a hitvallást tette le s a szt. áldozáshoz járult. Benne a gyömrői csakugyan egy lelkes, mévelt s igazán pontos és rendszerető kántortanítót nyertek; bizonyítja ezt ama körülmény, hogy a csanakiai élénken fájlatják távozását.